

بررسی شایعه پیشنهاد استقلال به بیرانوند

حکم علیرضا بیرانوند بالاخره صادر شد و سنگربان تیم ملی باشگاه تراکتور، بابت فسخ غیرقانونی با باشگاه سابقش (پرسپولیس) به پرداخت ۲۷ میلیارد تومان و ۴ ماه محرومیت از بازی‌های داخلی محکوم شد.

بیرانوند که با مشاوره و امیدهای واهی و کیلش و مدیران باشگاه تبریزی، خود را پیروز این پرونده تصور می‌کرد، پس از صدور رای بشدت از مدیران تراکتور به خاطر توصیه‌شان به وی در باب معذرت‌خواهی و دلجویی از باشگاه پرسپولیس دلخور شده و گفته می‌شود به همین سبب خواهان جدایی از تیم تبریزی و پیوستن به جمع آبی‌پوشان پایتخت است. علیرضا بیرانوند قبل از پیوستن به پرسپولیس از تمایل قلبی‌اش برای آبی‌پوش شدن خبر داده و درصدد چنین انتقالی نیز بود ولی وجود سیدمهدی رحمتی به عنوان مرد شماره یک دروازه استقلال و حضور شبانه حسین هدایتی در اردوی تیم ملی برای سرخپوش شدن او، وحید امیری و سیدجلال حسینی برای رفتن به تیم رقیب، کافی بود. او که ۲ فصل قبل نیز با به راه انداختن یک نمایش هدفمند، قراردادش را با پرسپولیس فسخ کرد و قصد پیوستن به اردوگاه رقیب را داشت، سرانجام با نیل به مقصودش در جمع قرمزپوشان باقی ماند. اینک نیز بابت دلخوری از مسئولان تراکتور و شاید باز هم در بازی‌ای هدفمند، سودای پیوستن به تیمی که قلبا دوستش دارد را علنی کرده است. گفته می‌شود او حتی از مدیران استقلال خواسته رضایتنامه‌اش را از تراکتوری‌ها اخذ کنند ولی استقلالی‌ها به بیرو گفته‌اند خودش باید در این مورد اقدام کند.

آیا این بار بیرانوند واقعا خیال آبی‌پوش شدن دارد یا باز درصدد تحقق خواسته‌ای است؟ احتمال اینکه وی این بار قصد جدی‌تری برای حضور در استقلال داشته باشد بسیار محتمل است ولی این هم در راستای نیل به هدفش و بیشتر از باب ایتتمام‌گیری است!موضوعی که شاید به افزایش انگیزه وی نیز منجر شود اما مدممی مزاج بودن او نیز مساله‌ای است که می‌تواند وقت و نیروی مدیریت استقلال را مانند ۲ سال پیش هدر دهد.

مدیران باشگاه استقلال که قبل از عقد قرارداد با جاییگزینی بهتر، سنگربان خود(سیدحسین حسینی) رااعلامده از دست داندند و همچنان در پی‌استخدام دروازه‌بانی خوب و ترجیحا خارجی هستند،بدشان نمی‌آیدسنگربان شماره یک تیمملی را در جمع خویش ببینند؛ موضوعی که تحقیقش با توجه به قرارداد بیرانوند با تراکتور و دستور زنوزی برای ممانعت از خروج بازیکنان اصلی با مشکلاتی همراه است. این بار اما این دروازه‌بان، با صداقت و عزمی جزم قصد آبی‌پوش شدن دارد یا خیر، مرور زمان نشان خواهد داد.

به فرض اینکه عزم بیرانوند برای پیوستن به استقلال جدی باشد ولی او ۴ ماه محرومیت از حضور در میدان را در پیش دارد. با توجه به خلا فملی استقلال‌ها درون دروازه که هنوز تکلیف آن به طور جدی مشخص نشده است و مبلغ سنگینی که حتما بیرو به‌رغم ۴ ماه دوری اجباری برای عقد قرارداد خواستار می‌شود، چنین انتقالی صرفه فنی و مالی دارد؟ چرخش‌های تصمیم‌گیری او به لحاظ شخصیت و رفتارش هم که در نوع خود، مساله‌ساز می‌تواند باشد! آیا مدیران استقلال چنین هزینه‌هایی را نیز لحاظ می‌کنند یا ابعا مختلف این انتقال پویژه از منظر تبلیغاتی و ترمیم‌وجهه خود را اولویت قرار می‌دهند؟

سواء این بحث، باید به این موضوع نیز گریزی زد که مسئولان استقلال بر پایه کدام استدلال فنی یا جانبی قوی، قید حسینی را که با وجود ضعف‌هایش، در فصل ناموفق استقلال یکی از بهترین‌های این باشگاه بود را زدنند تا کماکان در آخرین روزهای نقل و انتقالا به دنبال جانشین شایسته‌ای برای او باشند؟ آیا او از جمیع جهات از امثال فرعباسی سرتز نبود؟ وانگهی! کدام عقل سلیمی در سال منتهی به جام جهانی، قید بازیکن ملی‌پوش خود را می‌زند در حالی که وی امکان بالقوه حضور ثابت در چارچوب دروازه تیم‌ملی با توجه به اتفاقاتی که می‌تواند بر عملکرد بیرانوند تاثیر منفی بگذارد را نیز دارد و اینگونه باشگاه خود را از مواهب مادی و معنوی آن محروم می‌سازد؟

به هر روی قضیه استخدام بیرانوند با توجه به افت فنی و روحی وی و نوع رفتارها و تصمیماتش، نیازمند درنگ بیشتری است،مگر اینکه تغییرات بایسته‌ای را در این ۲ مقوله مهم از طرف این دروازه‌بان شاهد باشیم؛ صداقت رفتاری در تصمیمش به اضافه غلبه کفه فی‌اش بر مسائل حاشیه‌ای که گریبانگیر خود وی و باشگاه در طول فصل می‌شود.

خبر

مهران شاهین طبع سرمربی تیم بسکتبال استقلال شد

با اعلام باشگاه استقلال، مهران شاهین طبع سرمربی پیشین تیم ملی، به عنوان سرمربی تیم بسکتبال این باشگاه انتخاب شد.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از باشگاه استقلال، پس از مصوبات هیات مدیره باشگاه و در راستای تأسیس رشته‌های مختلف ورزشی، از دیروز تیم‌های بسکتبال استقلال در ۲ بخش آقایان و بانوان شروع به کار کرد.

قرار است این ۲ تیم در لیگ برتر بسکتبال شرکت کنند. هدایت تیم بسکتبال آقایان رامهران شاهین طبع و هدایت تیم بانوان را فرانزه جامعی برعهده دارند.

شاهین طبع پرافتخارترین سرمربی تاریخ بسکتبال ایران، سابقه هدایت تیم‌های صیbartی، پتروشیمی بندر امام، السد و الشمال قطر و همچنین تیم ملی بسکتبال ایران را در کارنامه دارد.

مدال طلای تیم ملی جوانان ایران در آسیا، ۲ قهرمانی باشگاه‌های آسیا با صیbartی، چندین قهرمانی لیگ برتر با تیم‌های مختلف، کسب مدال نقره بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴ و حضور در جام‌های جهانی و المپیک از افتخارات اوست. جامی هم سابقه هدایت تیم‌های مختلف از جمله سپهرداد را در کارنامه دارد و سال‌ها به عنوان دستیار هم فعالیت کرده و به افتخارات متعددی از جمله قهرمانی و نایب‌قهرمانی در لیگ برتر بسکتبال بانوان ایران و لیگ جوانان دست پیدا کرده است.

علی دارایی منش

وقتی یک باشگاه با بحران آسیب‌دیدگی مواجه می‌شود، طبیعی است هواداران نگران شوند اما اگر این بحران با بی‌خبری و تناقض همراه شود، داستان رنگ و بوی یک آشفتنگی تمام‌عیار به خود می‌گیرد. این روزها در اردوی استقلال، چنین شرایطی حاکم است. ۲ بازیکن کلیدی با آسیب‌هایی مشکوک از تمرینات جدا شده‌اند اما نه کسی به‌طور رسمی از وضعیت آنها حرف می‌زند، نه تشخیص نهایی یکدست است و نه حتی خود بازیکنان روایت ثابتی از شرایط دارند.

■ **برده اول: سکوتی پر از تناقض**
رسانه‌ها می‌نویسند، هواداران تحلیل می‌کنند و باشگاه اطلاعیه‌های گنگ منتشر می‌کند. آن س‌وی این برده مبهم، جلال‌الدین ماشاریف و رستم آشورماتف ایستاده‌اند؛ ۲ چهره ازبکستانی که یکی گفته رباطش سالم است، دیگری از زانوپی می‌گوید که فقط چند هفته نیاز به استراحت دارد. از سوی دیگر، پزشکان باشگاه نظر متفاوتی دارند اما نه مصاحبه می‌کنند و نیازی به شفاف‌سازی صورت می‌گیرد. همین تعارض‌ها باعث شده فضای استقلال در آستانه فصل جدید با ابهامی دردناک روبه‌رو شود.

■ **برده دوم: روایت جلال: سالم!**
ماشاریف، وینگری که قرار بود یکی از ارکان هجومی استقلال در لیگ بیست‌وپنجم باشد، حالا بیش از آنکه در زمین بدرخشد، در صدر اخبار است. در حالی که برخی منابع از پارگی رباط صلیبی او صحبت می‌کنند، خودش در مصاحبه‌ای عجیب اعلام کرده مشکلی برای دویدن ندارد، زانویش به‌راحتی خم می‌شود و نیازی به جراحی نمی‌بیند. این حرف‌ها را وقتی کنار حرف پزشکانی می‌گذاریم که بر اساس MRI احتمال پارگی را مطرح کرده‌اند، فقط به یک نتیجه می‌رسیم: هیچ چیز مشخص نیست!

■ **برده سوم: لباس تمرین، نه تمرین**
ماجرای دیگری هم به این ابهام دامن زد: انتشار عکس‌هایی از ماشاریف با لباس تمرین. هواداران تصور کردند او به تمرین برگشته اما خبرنگاران مطلع اعلام کردند این عکس‌ها مربوط به تست‌های پزشکی است، نه تمرین تیمی. در واقع، پزشکان و مربیان بدنسازی استقلال او را به زمین آورده‌اند تا حرکات خاصی را انجام دهد و میزان ثبات زانو بررسی شود. همین تصاویر اما به شایعات دامن زد و باعث شد وضعیت پیچیده‌تر از پیش به نظر برسد.

بن‌بست تشخیص مصدومیت ستاره‌های ازبک استقلال

معمای ۲ مصدوم

■ برده چهارم: تضاد تشخیص‌ها

موضوع وقتی بغرنج‌تر شد که نظرات پزشکان در داخل کشور هم با هم تفاوت داشت. بعضی گفتند رباط پاره است، برخی دیگر نه. اختلاف نظر آنقدر زیاد شد که باشگاه جرجح داد پای پزشکان خارج از کشور را وسط بکشد. راه‌حل انتخابی، اعزام به قطر و کمپ مشهور اسپایر بود؛ مرکزی که در چند

سال اخیر تبدیل به یکی از معتبرترین قطب‌های پزشکی – ورزشی آسیا شده‌قرار است ماشاریف آنجا تحت بررسی‌های دقیق‌تری قرار گیرد تا تکلیف نهایی مصدومیتش روشن شود.

■ برده پنجم: رستم هم می‌رود

آشورماتف، مدافع سرسخت استقلال نیز از وضعیت مشابهی رنج می‌برد. درد زانو، گزارش‌های مبهم و البته

پایان انتظار برای یک خرید خارجی موفق در خط حمله

نجات در نقطه ایستگاهی

برخی مسابقات به عنوان مهاجم نوک وارد زمین شود؛ جایی که پرسپولیس هنوز به دنبال یک گزینه مطمئن است.

■ خاطرات تلخ، امیدهای تازه

تاریخچه خریدهای خارجی پرسپولیس در خط حمله، پر از شکست است؛ اسامی‌ای که هواداران را بیشتر به خشم آوردند تا هیجان. از وسلی برازیلیا و جونیر گرفته تا شیخ دیاباته و تمیروف، تقریبا هیچ‌کدام نتوانستند جای خالی گل‌زن دائمی را پر کنند.

با این حال، نمایش‌های اولیه بیفوما متفاوت به نظر می‌رسد. برخلاف دیگران، او هم از شرایط لیگ ایران شناخت دارد، هم از همان ابتدا توانسته در سیستم تیمی جا بیفتد و هم از نظر ذهنی آماده به نظر می‌رسد؛ چیزی که شاید پرسپولیس سال‌ها بود از یک مهاجم خارجی ندیده بود.

■ خیال هوادار: در رؤیای تکرار گل‌های تماشایی

وقتی بازیکنی از دل یک تیم کم‌برخوردار مثل استقلال خوزستان، در همان نخستین فرصت برابر آلومینیوم گل می‌زند، پیام مشخصی دارد: من آماده‌ام و این چیزی است که هواداران پرسپولیس بشدت به آن نیاز دارند؛ امیدی واقعی، نه روی کاغذ و در مصاحبه‌ها، بلکه درون زمین و روی اسکوربرد. بازی نخست فصل برابر فجر شهید سپاسی، شاید سکوی پرتاب بیفوما باشد؛ همان روزی که مشخص می‌شود طلسم مهاجمان خارجی پرسپولیس شکسته یا ادامه‌دار خواهد بود.

لزوم پایان پنهان کاری و مخفی‌سازی‌های بی‌حاصل سرخ‌پوشان

رسانه فرصت است نه تهدید

■ آزمونی به اسم پرسپولیس

وحید هاشمیان حالا در یکی از حساس‌ترین موقعیت‌های دوران حرفه‌ای خود ایستاده است. او نه‌تنها سرمربی تیم اول ایران از حیث تعداد هوادار است، بلکه در برهه‌ای به این صندلی رسیده که فشار موقعیت از همیشه بیشتر است. اشتباهات کوچک در باشگاهی مانند پرسپولیس به چشم نمی‌آید، بلکه بزرگنمایی می‌شود، تیتیر یک می‌شود و حتی سرنوشت مربی را هم تغییر می‌دهد.

اگر امروز تیم رسانه‌ای پرسپولیس به جای دعوت از خبرنگاران و ساختن تصویر حرفه‌ای از تیم، در را روی آنها ببندد، حاصلش چیزی نخواهد بود جز نارضایتی و شایعه‌سازی. اگر تمرینات و ترکیب‌ها پنهان شود، هوادار هم از تیم‌فاصله می‌گیرد پرسپولیس شفاف پرسپولیس محبوب است؛ همان نسخه‌ای که با برانکو، قلب ایران را تسخیر کرد.

■ انتخاب با هاشمیان

در نهایت، هیچ‌کس

بهتر از خودوحیدهاشمیان

نمی‌داند مسیر درست چیست.

او می‌تواند راه مربیان خارجی را

ادامه دهد و از همه چیز و همه

در سال‌های گذشته، پرسپولیس

هر بار سراغ مهاجمان خارجی

رفت، نتیجه‌ای جز ناامیدی و

پشیمانی نصیبش نشد. لیستی

طولانی از نام‌هایی که آمدند، وعده

دادند، بازی کردند و بدون به جا

گذاشتن اثر جدی، بار سفر بستند. حالا اما نشانه‌هایی از تفاوت دیده می‌شود؛ مهاجمی که نه‌تنها در تمرینات، بلکه در همان

بازی دوستانه اول، چشم‌ها را خیره کرد؛ تیوی بیفوما.

■ فراتر از وعده‌ها، نزدیک به واقعیت

باشگاه پرسپولیس بعد از پایان فصل گذشته که پر از ناکامی

بود، تصمیم گرفت تابستان امسال تغییرات اساسی ایجاد کند.

جذب چند بازیکن مطرح، بخشی از این پروژه بازسازی بود. در

میان همه این نام‌ها، یکی بیشتر از بقیه کنجکاوی‌برانگیز بود:

تیوی بیفوما. مهاجمی که فصل پیش در استقلال خوزستان

تصمیم گرفته و با یک گل تماشایی به استقلال، در دل

هواداران فوتبال ایران جا باز کرد.

همان زمان که زمزمه‌های جدایی‌اش شنیده می‌شد،

گمانه‌زنی‌ها درباره مقصد بعدی او شدت گرفت. ۲ قطب

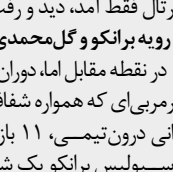
سنتی فوتبال ایران یعنی پرسپولیس و استقلال، هر ۲

گزینه‌های جدی بودند اما در نهایت، مدیران پرسپولیس

زودتر وارد عمل شدند و با وجود برخی موانع مالی و حقوقی،

محمدر شوند

مهدی مرسلی

فوتبال ایران است. اما این موقعیت طلایی می‌تواند خیلی زود به تهدید تبدیل شود؛ اگر هاشمیان به جای تمرکز روی زمین

چمن، به حاشیه‌ها بیشتر بها دهد.

در بازی اخیر سرخ‌ها مقابل آلومینیوم، شایعاتی مبنی بر جلوگیری از ورود خبرنگاران و برخی میهمانان به ورزشگاه منتشر شد. ظاهرا هاشمیان با الگوگیری از دوره گاریبدو و کارتال، سیاست «پنهان‌کاری مطلق» را پیش گرفته اما سوال این است: آیا واقعا این مسیر موفقیت‌آمیز است یا تکرار یک اشتباه‌سرایشی؟

■ تجربه‌های تلخ؛ گاریبدو تا کارتال

دوران حضور گاریبدو در پرسپولیس هنوز از یاد هواداران نرفته؛ مربی‌ای که هر روز بیشتر درون قلعه تردید فرورفته، به همه چیز شک کرد، خبرنگاران را مخفی کرد و حتی به دوربین‌ها هم اجازه ثبت لحظه‌ای از تیم نمی‌داد. نتیجه چه شد؟ اخراج زودهنگام و خداحافظی بدون جام.

بعد از او نوبت کارتال رسید. مردی که حتی ۱۱ نفر اصلی تیمش را هم تا دقیقه ۸۹ شب پیش از بازی، پشت پرده نگه می‌داشت؛ انگار مخفی‌کاری، مساوی با غافلگیری باشد! اما نه نهایت پرسپولیس کارتال نه قهرمان شده، نه حتی نایب‌قهرمان.

کس فاصله بگیرد یا مسیر مربیان موفق پرسپولیس را دنبال کند؛ راهی که با تعامل، اعتماد و شفافیت عجین شده است. اگر قرار است پرسپولیس فصل آینده موفق باشد، باید ساختارش از حالا حرفه‌ای چیده شود. باز شدن درهای تمرین و بازی‌های دوستانه به روی رسانه‌ها، گوش دادن به نقدها و پرهیز از فضای امنیتی، می‌تواند نخستین قدم در این مسیر باشد.

موفقیت در لیگ، با جانگیدن درون زمین به دست می‌آید، نه با قفل زدن به اطراف آن.

